

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Kateřiny Kopečkové v právní věci žalobce: **A. T.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2025, č. j. OAM-84/ZA-ZA11-ZA13-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2025, č. j. 13 Az 9/2025-20, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce dne 21. 1. 2025 požádal žalovaného podruhé o udělení mezinárodní ochrany, a to na základě stejných důvodů jako v první žádosti ze dne 20. 5. 2024. Uvedl, že potřebuje více času, aby si v ČR vydělal peníze a mohl se vrátit domů. Sice splatil dluh spojený s vycestováním do Evropy, což byl důvod uvedený v první žádosti o mezinárodní ochranu, ale jeho rodina v zemi původu si musela vzít bankovní půjčku na zajištění pohřbu jeho matky. Pokud tento dluh nesplatí, pak jeho rodina přijde o dům, který je zástavou půjčky. Žalovaný rozhodl v záhlaví uvedeným rozhodnutím, že je žalobcova opakovaná žádost nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o žádosti zastavil. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného správní žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku. Městský soud v Praze nerozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku, protože žalobu bezodkladně zamítl. Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Stěžovatel tvrdil, že mu v případě nepřiznání odkladného účinku hrozí vycestování mimo území ČR, a to bez ohledu na to, že k bezprostřednímu opuštění území může být donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění (usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100). Nebylo prokázáno, že mu v případě vycestování nehrozí azylově relevantní nebezpečí, tj. ohrožení na životě a zdraví. Jeho setrvání v ČR nijak neohroží veřejný zájem. Stěžovatel uzavřel, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku

kasační stížnosti nelze předjímat meritorní rozhodnutí (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[3] Žalovaný považoval návrh na přiznání odkladného účinku za nedůvodný, neboť stěžovatelova tvrzení byla obecná a nevztahovala se ke skutečnostem, které tvrdil v průběhu správního řízení. Přiznání odkladného účinku je vyhrazeno pouze pro ojedinělé situace, kdy by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu; nikoli pro situace, ve kterých se ocitá každý stěžovatel kvůli tomu, že kasační stížnost nemá ze zákona odkladný účinek.

[4] Dle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Kromě formální podmínky, jíž je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Požadavek naplnění zmíněných podmínek potvrdil též rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, v němž zdůraznil, že § 73 odst. 2 s. ř. s. nelze vykládat mechanicky v tom smyslu, že by pro posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, bylo dostačující poměřovat pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újmy jiných osob. Rozšířený senát konstatoval, že *„újma, která má brozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno.“* Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu významné újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[5] Má-li tedy být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl. Taková újma může mj. spočívat v zásahu do života a zdraví stěžovatele (např. v důsledku nedostupnosti nezbytné lékařské péče v zemi původu) nebo ve výjimečných ekonomických důvodech (např. ztrátě významných ekonomických hodnot v důsledku odjezdu spojené s existenčními obtížemi v zemi původu, těžkém nedostatku prostředků pro návrat v případě úspěchu kasační stížnosti). Takové (či srovnatelné) okolnosti však musí stěžovatel nejen zcela konkrétně tvrdit, ale také patřičným způsobem doložit (usnesení NSS ze dne 19. 7. 2023, č. j. 8 Azs 155/2023-39, bod 9).

[6] Stěžovatel spatřoval významnou újmu v ohrožení svého života a zdraví. V žalobě poukázal na to, že mu v zemi původu hrozí pronásledování pro neuhrazení pohledávky, které není schopen dostát, neboť v domovském státě nenachází možnosti výdělků. Navíc musí živit rodinu žijící v zemi původu. Kdyby se mu to nepodařilo, rodina by přišla o nemovitost, v níž momentálně bydlí. Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že újma stěžovatele měla spočívat v tom, že by vycestováním zpět do země původu přišel o výdělek, nemohl by

pokračování

splatit půjčku na zajištění pohřbu své matky, protože by jeho rodina přišla o dům, který byl dán do zástavy.

[7] Stěžovatel neobjasnil, kdo by jej v zemi původu pronásledoval kvůli nezaplacení pohledávky, ani o jakou pohledávku šlo, tj. zdali o půjčku za účelem obstarání matčina pohřbu, nebo nějakou jinou. Pouze konstatoval, že žalovaný neprokázal neexistenci hrozby pronásledování. Hrozba pronásledování se však nepředpokládá. Stěžovatel je povinen nejen tvrdit, ale také osvědčit hrozbu významné újmy, což neučinil. Poukázal sice na újmu spojenou s nezaplacením půjčky na matčin pohřeb (ztráta domu, v němž bydlí jeho rodina), ale tvrzené skutečnosti nijak nedoložil. Navíc by taková újma jen těžko mohla vést k přiznání odkladného účinku, pokud jde o přezkum rozhodnutí podle zákona o azylu.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal existenci významné újmy na právech. Nesplnil tedy druhou zákonnou podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Kasační soud proto zamítl návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím dočasné povahy. Nelze z něj proto dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak kasační soud věcně rozhodne o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. července 2025

Petr Mikeš
předseda senátu